

Такожде и страдательный залогъ изъави
са въ перво то сопряженіе.

„Такъ се начертáватъ видимъ, косимъ,
прѣсимъ, мѣшимъ, дѣшимъ, пишимъ, тѣ-
лимъ, любимъ, излázимъ, клáзимъ, оўчимъ,
мѣчимъ, вѣримъ, товаримъ, пазáримъ, ѓви-
хѣдимъ, грѣшимъ, плашимъ, вáдимъ (из-
вáждамъ) вáдимъ (пѣимъ) сáдимъ, сѣдимъ,
трѣшимъ, влáчимъ, рѣшимъ, ѓвлáчимъ, мѣ-
лимъ, сѣдимъ, хѣдимъ, лежимъ, тѣжимъ,
мыслимъ, рожимъ, стоимъ, тѣримъ, жá-
лимъ, спимъ, тако и воимсе, чѣдимсе, зѣ-
римсе, вѣримсе, чѣримсе, стѣдимсе, мѣлим-
се, двѣдимсе и дрѣги таківа.

Примѣръ четвертый.

Сопряженіе четвертое.

За сички те ѓніа глаголы шо се ѓкончá-
ватъ на амъ (44) на-кои то вѣоро то лице
се начертáва на амъ, а трѣто то на а.

Залогъ дѣйствительный.

Наклоненіе изъавительное.

Время настоящее.

ед.	{	вáнмъ, (45)	{	ѓпрáвмъ,
		вáнмъ,		ѓпрáвмъ,
		вáнъ.		ѓпрáвъ.